

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 689/2013 z dnia 18 lipca 2013 r. ustalającego refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ zaskarżone rozporządzenie nie zawiera uzasadnienia. Strona skarżąca podnosi, że uzasadnienie wskazane w zaskarżonym rozporządzeniu jest jedynie standardowym uzasadnieniem, które nie pozwala przyjąć argumentacji Komisji, podczas gdy Komisja powinna była wskazać bardzo wyraźnie powody uzasadniające przejście od kwoty refundacji 108,5 EUR za tonę do 0 EUR tym bardziej, że odeszła od swej wcześniejszej praktyki decyzyjnej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ Komisja zapewniła podmioty gospodarcze, że refundacje zostaną utrzymane do chwili wejścia w życie zreformowanej wspólnej polityki rolnej. Strona skarżąca podnosi, że obniżenie kwoty refundacji ze 108,5 EUR za tonę do 0 EUR nie było możliwe do przewidzenia w świetle sytuacji na rynku drobiu.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim Komisja uznała, że wskaźniki ekonomiczne uzasadniały ustalenie kwoty refundacji na 0 EUR, pomimo że podwyżka cen rynkowych w dużej mierze zostanie wchłonięta przez wyższą euro względem dolara. Strona skarżąca uważa zatem, że wskaźniki ekonomiczne nie uzasadniały zniesienia refundacji.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim Komisja uznała, że niezwłoczne wejście w życie zaskarżonego rozporządzenia jest uzasadnione, „aby zapobiec zakłóceniu obecnej sytuacji rynkowej, zapobiec spekulacjom na rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie”. Strona skarżąca podnosi, że to uzasadnienie, które jest identyczne z uzasadnieniem poprzednich rozporządzeń, jest szczególnie niewłaściwe w niniejszym przypadku, ponieważ nagłe zniesienie refundacji wywozowych bez uprzedniego zawiadomienia pozwalającego na dostosowanie modelu gospodarczego podmiotów, może wręcz przeciwnie prowadzić do zakłóceń na rynku wewnętrznym.

- 5) Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy przez Komisję, ponieważ nie wydała ona zaskarżonego rozporządzenia na podstawie przewidzianej w rozporządzeniu nr 1234/2007 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299, s. 1).

Odwołanie wniesione w dniu 22 sierpnia 2013 r. przez Luigiego Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu w dniu 18 czerwca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-143/11 Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-447/13 P)

(2013/C 291/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene w całości i bez wyjątku zaskarżonego postanowienia;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest skierowane przeciwko postanowieniu wydanemu przez Sąd do spraw Służby Publicznej w dniu 18 czerwca 2013 r., odrzucającemu jako oczywiście niedopuszczalną skargę mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej oddalającej wniosek złożony przez wnoszącego odwołanie w dniu 16 sierpnia 2011 r. o zapłatę kwoty 3 316,31 EUR tytułem kosztów poniesionych w postępowaniu, w którym zapadł wyrok Sądu z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie F-81/09 Marcuccio przeciwko Komisji.

Na poparcie żądań wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- 1) Całkowity brak uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, w szczególności ze względu na przekłamanie i przeinaczenie okoliczności faktycznych.

-
- 2) Wykładnia i zastosowanie błędne, niepoprawne i nielogiczne:
- pojęcia wniosku złożonego na podstawie art. 90 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
 - art. 91 regulaminu pracowniczego oraz nieuzasadnione i nielogiczne pominięcie dotyczącego tego orzecznictwa;
 - pojęcia ciążącego na instytucji Unii Europejskiej obowiązku podjęcia środków w celu wykonania wyroku wydanego przez sąd Unii Europejskiej.
- 3) Całkowity brak przeprowadzenia postępowania dowodowego i uzasadnienia oraz pominięcie orzeczenia w przedmiocie wniosku przedstawionego w niniejszej sprawie przez wnoszącego odwołanie.
- 4) Błędna wykładnia i zastosowanie art. 14 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej, skutkujące oczywistym naruszeniem zasady prawa dostępu do właściwego sądu określonego ustawą, przewidzianej między innymi przez art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
-